

РЕШЕНИЕ

№ 293

гр. Смолян, 02.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СМОЛЯН, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Петър Маргаритов

Членове: Тоничка Д. Кисьова
Мария Ан. Славчева

при участието на секретаря Недялка М. Кокудева
като разгледа докладваното от Мария Ан. Славчева Въззивно гражданско дело № 20225400500219 по описа за 2022 година

И за да се произнесе ,взе в предвид следното :

Производството е по чл.268 и следващите ГПК, във връзка с чл.200 КТ.

Смолянският окръжен съд е сезиран с въззивна жалба вх.№857/17.05.2022година от А. З. К., ЕГН ***** от с.Змеица, обл.Смолян, ул.”Виденица” №62,депозирана чрез адв.Д. Д. Н. и насрещна въззивна жалба вх.№ 1453 от 23.05.2022година, от ТПДГС „Доспат“, депозирана чрез адв.В. И. Р. и двете срещу Решение № 35/25.03.2022г., постановено по гр.д. № 317 по описа за 2021г.на Районен съд-Девин, с което е осъдено ТП „Държавно горско стопанство Доспат”, с ЕИК: *** при ЮЦДП, представлявано от инж. М.И.С. да заплати на А. З. К. 11 250 .00 (единадесет хиляди двеста и петдесет) лева - неимуществени вреди (болки и страдания), в следствие на „ексцес“ на заболяването от трудова злополука, настъпила на 10.04.2015г., съгласно Разпореждане № 38/15.05.2015г. на ТП на НОИ – Смолян при горско - технически участък, намиращ се в землището на с. Късак, отдел 210 „Г”, местност „Ч.”, подместност „Ш.ч.”, общ. Доспат, обл. Смолян, в резултат на която е претърпял на 21.06.2021г. „лукация на лява тазобедрена става“, ведно със законната лихва, считано от 21.06.2021г. до окончателното погасяване на сумата и 2 144.13 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, съставляващи сторени разходи за лечение, в следствие на претърпяна на 21.06.2021г. „лукация на лява тазобедрена става“, ведно със законната лихва, считано от 21.06.2021г. до окончателно погасяване на сумата и разноски в размер 900.00 лева, определени съобразно уважена част от иска на основание

чл.38, ал.2, във връзка с ал.1, т.2 Закон за адвокатурата, във връзка с чл.7, ал.2, т.2 и т.4 Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съобразно уважената част от иска от заявения размер по представен списък по чл.80 ГПК.

Със същото решение е отхвърлен иска за разликата от 11 250.00 лева до предявения размер от 30 000.00 лева неимуществени вреди, като неоснователен и недоказан.

Със същото решение е прието, че присъдените суми на А. З. К., с ЕГН *****, от с. Змеица, обл. Смолян, ул. Виденица № 62 в настоящото производство - 11 250 .00 (единадесет хиляди двеста и петдесет) лева - неимуществени вреди (болки и страдания) и 2 144.13 (две хиляди сто четиридесет и четири лв.13ст.) лева, обезщетение за имуществени вреди, съставляващи сторени разходи за лечение, в следствие на претърпяна на 21.06.2021г. луксация на лява тазобедрена става, ведно със законната лихва, считано от 21.06.2021г. до окончателното погасяване на сумата подлежат на прихващане с дължимите от А. З. К., с ЕГН *****, от с. Змеица суми на ТП „Държавно горско стопанство Доспат”, с ЕИК: *** при ЮЦДП, надплатени суми въз основа на издаден изп. лист по невлязло си сила решение №61/15.02.2019г. по в. гр. д. №274/2018г. по описа на Окръжен съд – Смолян, а въз основа на Решение №41/05.03.2020г. по гр.д. №2679/2019г., IV г.о. ВКС е издаден обратен изпълнителен лист №20064/07.08.2020г. на Окръжен съд – Смолян и е бил издаден изпълнителен лист за присъдени разноси по г.д №53/2017г. по описа на РС Девин, по силата на които А. З. К. трябва да заплати на ТП ДГС - Доспат сумата от 23 371.78 лева, заедно със законната лихва от 07.11.2016г., изчислена до датата на с.з. 18.11.2021г. – 11 926.10 лева или – 35 297.88 лева, заедно с 2 063.30 лева - разноси по ГД № 53/2017г., общо сума в размер на 37 361.18 лева до 18.11.2021г., в поредност – разноси, лихви и главница, като приема за основателно възражението за прихващане, според чл.104 ЗЗД – двете насрещни вземания се погасяват до размера на по - малкото от тях по изявление на едната страна, отправено до другата.

Със същото решение е осъден А. З. К. да заплати на ТП „Държавно горско стопанство Доспат” разноси за адвокатско възнаграждение в размер 900.00лв., съобразно отхвърлената част от иска по представен списък по чл.80 ГПК, на основание чл.78 ал.3 ГПК, а ТП „Държавно горско стопанство Доспат” е осъдено да заплати държавна такса в размер 535,76 лева и 200.00лв. разноси от бюджета за експертиза, в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд – Девин.

С въззивната жалба на А. К. се атакува постановеното решение в частта, с която съдът е отхвърлил иска за неимуществени вреди в частта му за горницата над присъдените 11 250 лева до претендираните 30 000 лева, както и в частта му, в която е уважено възражението за прихващане, направено от страна на ответника. Поддържа се неправилност на атакувания съдебен акт, поради нарушение на материалния закон - чл.52 от ЗЗД и задължителната съдебна практика по чл.290 от ГПК, както и необоснованост. Според жалбоподателя съдът не се е съобразил с установената фактическа обстановка и е направил грешни изводи относно размера на присъденото обезщетение за неимуществени вреди, а претърпените в следствие на експес през 2021г., средна телесна повреда, трудна за лечение,

с продължителен възстановителен режим, с остатъчни болкови синдроми и за в бъдеще, справедливия размер на обезщетението за неимуществени вреди е 15 000 лева, който след редукцията е намален на 11 250 лева. Твърди още, че безспорен е фактът, че ищецът е претърпял процесните неимуществени вреди и същите са настъпили в резултат на претърпяната в следствие от трудовата злополука травма, като се твърди, че при определяне размера на обезвредата съдебния състав, макар формално да е посочил, че лечението е проведено с оперативни процедури с много голям обем и сложност на таза, тазобедрена и колянна става, които са създали на ищеца дискомфорт, болки и страдания, установени от св. Зайре К.а. - ищецът е бил напълно неподвижен, въобще не е могъл да се грижи сам за своите ежедневни нужди, а е бил изцяло с чужда помощ и грижи в периода на оперативното лечение за около един месец от 21.06.2021г. до 26.07.2021г. и следоперативен възстановителен период за около един месец с протекли усложнения. Твърди още, че от представените медицински документи е видно, че е проведено ново лечение, свързано с травмите на ищеца от станалата на 10.04.2015г. трудова злополука, което е довело до влошеното му физическо и психическо здравословно състояние - изпаднал в отчаяние от търпените болки и страдания, принуден е да взема обезболяващи и успокояващи психиката медикаменти, не виждал перспектива за оздравяване и е бил неспособен да се обгрижва сам, с което се обосновава извода, че съдът е определил обезщетение в един изключително нисък размер, несъответстващ с принципа за справедливост установената задължителна съдебна практика. Развива оплакване, че не е отчетено обстоятелството, че ищецът ще изпитва болки и за в бъдеще, както и че увреждането е получено в ранна възраст на пострадалия - 50 години, което ще продължи през по-голямата част от живота на пострадалия. Според жалбоподателя след съвкупната преценка на доказателствата се налага извод, че установените към 2021г. здравословни промени настъпили с трудовата злополука, представляват сериозно засягане на неговото физическото и психическо здраве. На следващо място е направено оплакване, че макар в обстоятелствената част на обжалвания съдебен акт, хронологично да са посочени обстоятелствата, на които се базира претенцията, съдът не е посочил какво е конкретното значение на обсъдените от него обстоятелства по делото при определянето на размера на обезщетението - как всяко от тях се отразява върху него - в насока за увеличаването или за намаляването му, при преценката им като критерии за справедливото му определяне. В тази връзка се твърди, че никъде в мотивите не е посочено как продължителния възстановителен период, трудностите при лечението (претърпени три операции на тазобедрената става в рамките на месец, имобилизацията, постелния режим на лечение, нуждата от чужда помощ), бавното възстановяване, загубата на социални контакти, изпитаните болки и страдания с изключително висок интензитет, както непосредствено след настъпването на луксациите, а така също и при извършване на оперативните интервенции и последващ продължителен период, продължаващите и за в бъдеще двигателни ограничения и болки при промяна на времето, физическо натоварване и вертикализация на тялото, общественно-икономическата ситуация в страната към момента на настъпване на „ексцеса“ - 2021г. и трайно установената съдебна практика са се отразили върху определения размер на обезвредата. В тази връзка е

направено оплакване, че съдът не се съобразил и с трайно установената съдебна практика по аналогични случаи при определяне размера на обезщетението. Икономическата обстановка в страната също се е променяла, което се е отразило на размерите на минималната работна заплата, която е била 240,00 лева от 01.01.2009 г., 270,00 лева от 01.09.2011 г. до 01.05.2012 г., 290,00 лева от 01.05.2012 г. до 01.01.2013 г., 420 лева от 01.01.2016г. до 31.12.2016г., съгласно ПМС №375/28.12.2015г. и 510 лева през 2018г. и 560 лева през 2019г., съгласно ПМС № 320/20.12.2018 г., 560 лева през 2019г., 610 лева през 2020г. и 650 лева през 2021г. (или увеличението на МРЗ за страната от 2010г. до 2021 г. е повече от два пъти и половина). Твърди също, че така постановеното решение не кореспондира и със съдебната практика на ВКС по аналогични случай по дела по чл.290 от ГПК, относно обезщетения за неимуществени вреди. С тях състави на ВКС присъждали обезщетения за неимуществени вреди за аналогични травми в условията на ексцес - от 2015г. - 30 000 лева, към присъдените с предходно съдебно решение 60 000 лева за счупена през 2011г. бедрена шийка и изживян стрес от злополуката - Решение №39/07.05.2020г. по т.д. № 1184/2019г. на ВКС, ТК, 2-ро отделение, при размер на МРЗ за страната от 270 лева; присъдени през 2013г. - 35 000 лева за изкълчена през 2009г. тазобедрена става - Решение №155/30.09.2013г. по т.д. № 212/2012г. на ВКС, ТК, 2-ро отделение, /при размер на МРЗ за страната от 240 лева/, а в случая лечението е било свързано с три операции, смяна на ставата и последвала имобилизация на пациента, предполагащо по-висок размер на претърпените от него болки и страдания. Тази необоснованост на решението е довела и до неправилно приложение на материалния закон - чл. 52 от ЗЗД, като в нарушение на установения там принцип за справедливост, определеният от съда размер на обезщетението е занижен спрямо действителния размер на вредите - с оглед конкретните обстоятелства по делото, като съдът не е извършил достатъчно задълбочена преценка относно това, че значителен превес имат обстоятелствата, които обуславят по-висок размер на обезщетението. Предвид гореизложено според жалбоподателя съдът не е обсъдил в мотивите си правнорелевантните по спора факти, от които произтича спорното право. Претендира съдът да отмени решението в атакуваните части, като уважи изцяло предявеният иск за горницата над присъдените 11 250 лева до пълния претендиран размер сумата 30 000 лева за нанесени неимуществени вреди вследствие „ексцес" на заболяването от трудова злополука, настъпила на 10.04.2015г. от претърпяна на 21.06.2021г. луксация на лява ТБС, ведно със законната лихва, начиная 21.06.2021г. до пълното изплащане на сумата, както и да отмени съдебното решение в частта му касаеща възражението за прихващане. Претендира осъждане ответника ЮЦДП ТП „Държавно горско стопанство Доспат", ЕИК *** на основание чл.38, ал.2 от ЗА във вр. с ал. 1, т.3 от ЗА да заплати полагащият се адвокатски хонорар по предявения иск пред двете съдебни инстанции на адв.Д. Н..

В писмения отговор на ТПДГС „Доспат“, чрез пълномощника адв.В. И. Р. се поддържа неоснователност. Според въззиваемата страна, в полза на ищеца не следва да се присъжда обезщетение дори в присъдения сега размер както за имуществени, така и за неимуществени вреди. В случай, че съдът не уважи депозираната насрещна въззивна жалба, предлага съдът да потвърди решението в частта обжалвана от А. К., тъй като не са налице

основания за увеличение и отхвърляне на искането за прихващане, изложените оплаквания във въззивната жалба на А. К., депозирана чрез процесуалния му представител не са налице. Поддържа се също така, че съдът не е имал основание да присъди по-високо обезщетение, тъй като вредите които сега се търсят са били вече репарирани с Решение №41/05.03.2019г. на ВКС на РБ. В същото решение, вследствие претенцията на ищцата К. са репарирани вреди и за бъдещ период, поради което основание за нови вреди няма. Направен е и довод, че не е налице основание и за преценка на критериите, които се изтъкват във въззивната жалба, тъй като тези критерии в т.ч. възраст, бъдеща реализация в работата, процент на инвалидност са обстоятелства относими към първоначално определяне на обезщетенията, не и към претенция и обезвреда за ексцес. Развива довод, че е правилно решението и в частта му, с която съдът е извършил прихващания между насрещни задължения, респ. вземания на страните до размера на по-малкото от тях. На основание издаден изпълнителен лист, въз основа на не влязлото в сила решение №61/15.02.2019г. постановено по в.гр.д.№274/2018г. от Окръжен съд Смолян, ищецът образува изпълнително дело пред ЧСИ и получи обезщетение в размер на 111 822,35лв., вместо действително дължимото му обезщетение съгласно Решение на ВКС на РБ в размер на 57885.22лв. за главница и съответната на това законната лихва. Платената в повече сума подлежи на връщане, за което от ТПДГС е образувало и понастоящем все още висящо изпълнително дело при ДСИ, районен съд Девин. Освен това А. К. е задължен и за разноски в полза на ТПДГС Доспат, а именно в размер на 2063,30лв. на основание нарочно издаден изпълнителен лист от Районен съд Девин. Предвид изложеното според ТПДГС без основание се твърди необоснованост на решението в тази му част, още повече че задължението в тежест на ответника към предприятието е установено с писмени доказателства, както и посредством съдебно икономическа експертиза.

С насрещната въззивна жалба се атакува постановеното решение в частта, с която ТП „Държавно горско стопанство Доспат при ЮЦДП е осъдено да заплати на ищеца А. З. К. сумата 11 250 .00 лева - неимуществени вреди (болки и страдания), в следствие на „ексцес“ на заболяването от трудова злополука, настъпила на 10.04.2015г., съгласно Разпореждане № 38/15.05.2015г. на ТП на НОИ - Смолян при горско - технически участък, намиращ се в землището на е. К., отдел 210 „Г“, местност „Ч.“, подместност „Шалганова чешма“, в резултат на която е претърпял на 21.06.2021 г. „лукация на лява тазобедрена става“, ведно със законната лихва, считано от 21.06.2021 г. до окончателното погасяване на сумата и сумата 2 144.13 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, съставляващи сторени разходи за лечение, в следствие на претърпяна на 21.06.2021г. „лукация на лява тазобедрена става“, ведно със законната лихва, считано от 21.06.2021г. до окончателно погасяване на сумата, както и разноски в размер 900.00 лева, определени съобразно уважена част от иска на основание чл.38, ал.2, във връзка с ал.1, т.2 Закон за адвокатурата, във връзка с чл.7, ал.2, т.2 и т.4 Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съобразно уважената част от иска от заявения размер по представен списък по чл.80 ГПК. Решението се атакува и в частта, с която предприятието е осъдено да заплати

разноски - държавна такса в размер 535.76 лева и 200.00лв. разноски от бюджета за експертиза, в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд - Девин. Излагат се оплаквания за неправилност на решението в обжалваните части, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон и необоснованост. Предлага се неговата отмяна и съдът да се произнесе с решение по същество да отхвърли предявените искове изцяло. Претендира се присъждане разноски и за двете съдебни инстанции. Относно оплакването, че решението е постановено в нарушение на процесуалния закон се поддържа, че претендираните за репарирание сега вреди са вече обезщетени с присъдените по-рано суми с влязло в сила решение в хода на гр.д.№274/2018г. на Районен съд Девин, респ. с Решение №41/05.03.2020г. по гр.д.№2679/2019г. на I. г.о. на ВКС на РБ. По цитираното по-рано водено дело, вредите, в т.ч. бъдещи такива са вече репарирани. Производно от закона със съдебната практика еднозначно е решен въпроса за възможността при вече водено производство за обезщетение, да се претендират вреди и от екцес. Приема се, че претендиращият обезщетение за вреди може да предяви с иск цялото свое вземане за всички вреди (в т.ч. бъдещите), произтичащи от едно увреждане, но той може да избере да предяви с иск само част от вземането си. В по-рано воденото дело от 2015г., ищецът не е заявил и поддържал че претенцията му е частична в определен период от време, с посочване на началото и края му (напр. от извършването на деликта до предявяването на иска, за времето на инвалидизацията от определена до определена дата и др. В настоящият случай по-рано присъденото обезщетение е обхващало и бъдещи вреди, възможността за влошаване на състоянието. Предвид изложеното, право да се претендира ново вземане, за нови вреди в настоящият случай не е възникнало и не е следвало да се уважава. Направено е оплакване, че в конкретният случай липсва установяване на влошеното здравословно състояние с решение на ТЕЛК. Усложнения и късни последици на увреждането в следствие на трудова злополука могат да се установят само с решение на ТЕЛК или НЕЛК. За здравно състояние на А. К., настъпило през м.юни 2021г. няма установена причинно-следствена връзка с уврежданията получени при злополуката от 10.04.2015г., защото липсва надлежен акт който да установява или признава тази връзка, признаването на злополуката за трудова, настъпилите усложнения и причинно-следствената връзка са от изключителна компетентност на ТЕЛК, на което основание искът подлежи на отхвърляне изцяло. Ексцесът се извежда от уредбата на общата гражданска отговорност за неправомерно увреждане по чл.51, ал.3 ЗЗД - болки и страдания, които са нови спрямо първоначално съществувалите и установени вреди и представлява нов правопораждащ факт за отговорността на работодателя - влошаване на здравето. Последното при условие, че по-рано присъденото обезщетение не е за бъдещи вреди. В случая с оглед на изложените в исковата молба факти се разбира, че се твърдят усложнения вследствие трудовата злополука или търси се обезщетение за влошаване на състоянието спрямо момента на първоначалното ѝ установяване. Но доколкото липсва решение на ТЕЛК или НЕЛК, с които да е установена причинно-следствена връзка с претърпяната по-рано трудова злополука, то е липсвало и основание за възникване на правото на обезщетение. Позицията се на задължителна практика на ВКС, съгласно която е прието, че ако здравословното състояние на пострадалия бъде

влошено в сравнение със състоянието, при което е присъдено обезщетението (ексцес), нему се дължи ново обезщетение за самото влошаване, ако не е претендирано по-рано за бъдещи вреди, но само ако се намира в причинна връзка с увреждането, а не се дължи на други фактори и причини. При ексцес за пострадалия възниква ново вземане за обезщетение, различно от първоначално предявеното, което произтича от новото състояние на пострадалия, свързано с появата на ново страдание и/или съществено утежняване на старите страдания, което (ново състояние) се отклонява съществено от прогнозата при определяне на първоначалното обезщетение. Обезщетението е за новите вреди, които се добавят към вече обезщетените. (Решение № 196 от 12.07.2011 г. по гр.д. № 1724/2009 г., четвърто г.о. на ВКС, Решение № 553 от 27.06.2013 г. по гр.д. № 196/2012 г., четвърто г.о. на ВКС и др.) С Решение № 35/23.05.2019г., по гр.д.№ 1499 по описа за 2018 на четвърто г.о. също се приема, че единствено в компетенциите на ТЕЛК/НЕЛК е установяване наличието на ексцес, на степента на влошаване на здравословното състояние, на причинната му връзка с първоначалното увреждане. Понастоящем вещото лице Н. С. не сочи изрично, вследствие усложнение на кое точно от получените по-рано увреждания сегашното състояние на ищеца е в причинно- следствена връзка. Поддържа се също така, че предвид заключението на доктор С. може да се предположи, че се касае за влошаване на състоянието вследствие причиненото при трудовата злополука счупване на таза, счупване на бедрената шийка на лявата бедрена кост, довело сега до подмяна на ставата. В настоящото дело в.л. С. изброява почти идентични последици в следствие операцията от м.юни 2021г. с последиците - болки и страдания от операциите претърпени при първоначалното осъждане на работодателя. Счита също така, че съдът не би могъл да определи обезщетение за идентичните болки, страдания и ограничения на ищеца. Както при първоначалното разглеждане на делото, така и сега се посочват едни и същи противопоказания, респ. и основания за дискомфорт спрямо ищеца - продължително стоене прав, движение при пресечена местност, прилагане на тежък физически труд, продължителен изправен стоеж. Твърди също, че съдът в противоречие със закона е определили обезщетение за вече репарирани болки и страдания, не е разграничил и открил онези нови болки и страдания, търпени по време на операциите, както и периода на излекуване, а е обезвъзмездил глобалните, невъзвратими последици, които ищецът е имал и при първоначалното водене на дело, с което се обосновава необоснованост на атакуваното решение. В обжалваният акт, касателно присъждане на обезщетенията липсват ясни мотиви, които да разграничат вредите, които са настъпили именно в следствие ексцеса или проведените операции, с тези които са обезщетени по-рано. Липсата на обосновка по този въпрос е довело и до произнасяне от съда в нарушение на разпоредбата на чл.52 от ЗЗД.

Направено е и оплакване, че на самостоятелно основание решението се явява неправилно поради постановяването му в нарушение на материалния закон- чл.52 от ЗЗД. Преди да намали обезщетението заради съпричиняване, съдът е определил общ размер на обезвреда - обезщетение за ексцес от 15 000,00 лв., която сума се твърди, че е несъответна на установените по делото критерии за справедливост. Присъденото обезщетение е прекомерно в т.ч. защото съдът не е съобразил обстоятелствата, при които състоянието на ищеца се е влошило, периода на лечение, възрастта на А. К. и на практика е присъдил обезщетени в

много висок , несъответен на конкретните вреди размер, в т.ч. и такива за които вече има както присъждане , така и плащане. Твърди също, че съдът е присъдил обезщетение и за имуществени вреди в пълният претендиран размер, без да вземе предвид оспорванията направени от ответника в хода на производството. По делото не се доказва конкретните закупени от ищеца артикули описани във фактурите да са относими към лечението на К. или поне не всички. Според заключението на в.л. Р. е невъзможно да се установи какво включват стойността по фактура №63/29.06.2021г. за сумата от 78,32лв. , удостоверяваща закупуването на „ОТС“, на което възражение съдът не е отговорил. Моли въззивният съд да се произнесе с решение, с което да отмени решението, в обжалваните части, като претендира направените разноски.

В писмения отговор на насрещната въззивна жалба на ответното ТПДГС Доспат А. З. К., чрез адв.Д. Д. Н. се поддържа неоснователност. Направен е довод, че в случая се касае за ново влошаване на здравето ищеца, свързано със същия инцидент, щетите, от които/имуществени и неимуществени/ не са обезщетени от ответника и вследствие настъпилия „ексцес“ се дължи репарация на причинените вреди. Относно оплакването, че липсва установяване на влошеното здравословно състояние с решение на ТЕЛК се поддържа, че такова изискване в закона не съществува, но въпреки това по делото е прието ЕР №2247/25.11.2019г. от заседание №182 на ТЕЛКСмолян със срок от три години до 01.11.2022г., с което е констатирано настъпило влошаване здравето на ищеца. На второ място, с оглед момента на издаването му 25.11.2019г. същото не е доказателство и взето в предвид при определяне размера на обезвредата от състава на ВКС в хода на гр.дело № 2679/2019г. по описа на І ГО на ВКС, а и в хода на настоящия съдебен процес е възложена и приета неоспорена от ответника СМЕ, чийто резултати доказват причинно-следствената връзка между претърпяната през 2015г. трудова злополука от ищеца и настъпилата луксация на тазобедрената му става през 2021 г. Цитираната съдебна практика според въззиваемата страна неотнормима към настоящия спор, тъй като фактическата обстановка по цитираните дела са били различни. Цитирано Решение №185/27.05.2010г. по г.д. 5264/2008г. на ІІІ г.о на ВКС касае установяване на професионално заболяване и свързан с него „ексцес“, а настоящия сллучай не е такъв. Второто цитирано решение касае казус, при който ищецът не претърпял ново влошаване на здравето, в следствие на претърпяната от него трудова злополука, което да се установи с решение на ТЕЛК. Ищецът по делото е имал претенция за получаване на обезщетение в следствие промяна на работоспособността, каквато ТЕЛК не е установило. Поддържа сесъщо така, че от събраните в хода на делото писмени и гласни доказателства по безспорен начин се установява, че А. К. е претърпял нови болки и страдания, нови имуществени вреди, свързани с лечението му от претърпяната на 10.04.2015г. травма. Болките и страданията, получени в следствие от луксацията на лявата му тазобедрена става и проведеното му ново лечение с висок интензитет и същите не са обезщетени от ответника. Поддържа също така, че решението на ТЕЛК няма за цел да установи размера на болките и страданията на пострадалия, а неговата нетрудоспособност. Твърди също, че се претендират преживените от А. К. болки и страдания от месец юни

2021 г. до момента, в следствие от претърпяната през 2015г. трудова злополука, а не такива свързани с нетрудоспособността му. Съгласно цитираните Решение №196/12.07.201 г. по гр.дело № 1724/2009г. по описа на IV ГО на ВКС и Решение №553/27.06.2013г. по гр.дело №196/2012г. по описа на IV ГО на ВКС се поддържа, че в случая е налице именно такава ново състояние на пострадалия, свързано с ново влошаване на здравето му и нови страдания, които значително се отклоняват от прогнозата при определяне на първоначалното обезщетение, каквито факти се твърди, че са установени, както от представените по делото епикризи, СМЕ и гласни доказателства, удостоверяващи извършването на нови 3 (три)оперативни намеси, свързани с нови болки и страдания на ищеца, настъпили усложнения, продължителен постелен възстановителен режим, пълна имобилизация, невъзможност да се обслужва сам, нужда от чужда помощ и промяна дори в психичното му здраве, които не са били взети в предвид при постановяване на съдебния акт от ВКС и обезщетени до момента от ответника. Цитираното като задължителна съдебна практика Решение №35/23.05.2019г. по гр.дело №1499/2018г. на ВКС пък е свързано с въпроса за задължението на въззивния съд да обсъди всички релевиращи от страните доказателства, твърдения и възражения и да направи собствена съвкупна преценка на събраните доказателства, да изложи своите фактически и правни изводи по всеки от обективно съединените искове при наличие на жалба, а не само да извърши препратка към изводите на първоинстанционния съд, като същото не е свързано с обезщетение за неимуществени вреди в следствие от претърпени нови болки и страдания от ищеца, а с обезщетение за разлика в първоначално определената неработоспособност и повишила се такава с новото ЕР на ищеца по делото. В жалбата са направени оплаквания, че вещото лице не сочело изрично, в следствие от кое от получените по-рано увреждания е сегашното състояние на ищеца, което не отговаря на истината. В самото експертно заключение вещото лице конкретно посочва, че е свързано с настъпилата артроза и подмяна на лява тазобедрената става - получената дислокация е в причинно - следствена връзка от настъпилата злополука през 2015г. и оформената в следствие постравматична артроза и последваща подмяна на с т а в а т а. В следствие в хода на самото съдебно заседание при изслушване вещото лице, последното отговори на зададените му въпроси установяващи, че полученото усложнение е в причинно следствена връзка с травмата на ставата - при първоначалното лечение през 2016г. се прави първото протезиране с механично закрепване на самата става, при второто протезиране вече са по различни от първото, защото там се отваря наново и всичко наново се изкарва и се прави наново протезиране. Пострадалият от четири години след 2016г. Няма никакви проблеми, но 2021г. при извършване на обичайни движения се е получило разхлабване най - вероятно на протезните елементи и от там се е наложило ставата да бъде ревизирана, най-вероятност слабост на мускулите, защото там все пак се оперира. Вещото лице не знае през тези четири години каква дейност е изпълнявал, какво е правил, защото мускулите остават слаби, не могат да се възстановят напълно. Счита, че със заключението се оборват и твърденията, че няма нови вреди подлежащи на репарирание. Вещото лице е категорично, че в началото са болките са по-силни, с по-голям интензитет, след като се постави на леглови режим, болките са с по-малка сила, болният

въпреки дискомфорта е обезболен и след репозицията вече нещата си идват и под обща анестезия се правят подобни манипулации с наместване на усилен стави. През цялото това време е имал нужда от обезболяване, легнал режим, не може да става от леглото и не може да се изправи и да ходи без помощно средство. Поддържа се, че болките и да са по-силни по интензитет и по продължителни, защото вече е отварян и отново следва да се оперира. Твърди също, че такива обстоятелства свързани с изживените болки и страдания от А. К. се установяват и от разпита на свидетелите по делото - З. К.а. Според свидетелката А. имал страхотни болки и искал обезболяващи лекарства, изписали му дуло, не можел да става използвали памперси, пелени, обезболяващ спирт. В момента приема както му е изписан - диазепам, трилиптал и комбинациите дексофен с парацетамол, диксофен с аналгин. Свидетелят Е.В. К. установява, че А. претърпял операция юни месец и в момента е с патерици, не може да се качи по стълбите, помагат му. Разхожда се, но в къщи без човек трудно се оправя. Помага му, с каквото може, когато съпругата му го извика. Според свидетеля по - напред, когато се изместила ставата и не можел да стане, викали бърза помощ, жената не могла да се справи сама и са ѝ помагали. Установява, че пострадалият претърпял големи болки преди операцията и след това, вземал обезболяващи. В момента се придвижва сам, но с патерици, стълби не може да изкачва, болките са по - слаби, но с придружител. Излиза си спокойно, навън се разхожда с патериците. Твърди също, че с оглед на установената по-горе фактическа обстановка, свързана с изживени нови болки и страдания от А. К. с много висок интензитет, преживените три нови операции, промяната в психичния му статус, свързана със суицидни мисли, породени от болката, продължителен възстановителен период, включително и наложителния постелен режим, нужда от чужда помощ, невъзможност да се придвижва дори и с помощни средства за период от няколко месеца се твърди, че не кореспондират с така направеното възражение за неправилност на първоинстанционното решение в смисъл за намаляване размера на обезщетението.

Поддържа се, че наведеното оплакване за неправилност на съдебния акт и в частта на присъдените имуществени вреди, представляващи разходи по лечението на ищеца е неоснователно. Независимо, че вещото лице Р. не установява точно какви артикули включва фактура № 63/29.06.2021г. за сумата от 78,32 лева, но пояснява, че това са лекарства и консумативи, за които не се изисква рецепта. От свидетелските показания на св.К.а се установява, че приложените по делото разходо-оправдателни документи са свързани със закупуваните консумативи и медикаменти за лечението на съпруга, която е пазарувала лекарствата първият път, когато са влезнали. На 18 ходили на преглед, петък, доколкото си спомня и твърди, че А. има големи болки и искал обезболяващи лекарства, поради което му изписали дуло, обезболяващи. Тъй като не можел да става взели памперси, пелени, обезболяващ спирт. Тези лекарства са свързани с обезболяващите, хапчетата и спирт, оримил крем, обезболяващ крем. Твърди, че там му били инжекции, като памперсите, пелените, спиртосите, мокрите кърпички, си ги купува пациента. Моли въззивният съд да отхвърли насрещната въззивна жалба на ответника, като неоснователна, както и да постанови решение, с което да уважи в пълния им претендиран размер истребуемите и да осъди ответника ЮЦДП ТП, „Държавно горско стопанство Доспат на основание чл.38, ал.2

от ЗА във вр. с ал. 1, т.3 от ЗА, да заплати полагащият се адвокатски хонорар по предявения иск пред двете съдебни инстанции за пълномощника.

Счита направеното оплакване за нарушение на чл.52 от ЗЗД неоснователно, а решението на съда действително е неправилно, тъй като присъденото обезщетение е определено в по-нисък размер и не е съобразено с принципа за справедливост.

В съдебно заседание жалбоподателят А. К. редовно и своевременно призован не се явявава и се представлява от адв.Д. Н., който поддържа изцяло депозираната жалба и оспорва основателността на насрещната въззивна жалба.

В съдебно заседание ДП ТП, „Държавно горско стопанство Доспат редовно исвоевременно призовано се представлява от адв.В. Р., която поддържа насрещната въззивна жалба и оспорва въззивната жалба на А. К..

Окръжният съд , след като взе в предвид оплакваната релевирана във въззивната и насрещната въззивна жалба, становището на явилите се в съдебно заседание пълномощници на страните, след като провери данните по делото и решението, след обсъждане доказателствата, съобрази следното :

Воззивната жалба и насрещната въззивна жалба са подадени в срок, от надлежни страни, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което са процесуално допустими и настоящият състав пристъпи към разглеждане тяхната основателност.

Девинският районен съд е сезиран с искова молба от А. З. К., в която излага твърдения, че на 10.04.2015г. е пострадал от трудова злополука, станала в терен на горско технически участък, намиращ се в землището на с. Късак, отдел 210 „Г”, местност „Ч.”, подместност „Ш.ч.”, общ. Доспат, обл. Смолян, определена за трудова с Разпореждане № 38/15.05.2015г. на ТП на НОИ - Смолян. Твърди,че претърпял множество телесни повреди - контузия на гръдния кош и на корема, контузия на белите дробове, счупване на ребра 4, 7, 8, 9 и 10, в дясно и 8, 10, 11 и 12, в ляво, двустранен хемоторакс - излив на кръв в гръдната кухина, хемоперитонеум - излив на кръв в коремната кухина, ретроперитонеален хематом - кръвонасядане, кръвопропиване, кръвоизлив зад коремницата в областта на кръста, счупване на таза, счупване на бедрената шийка на лявата бедрена кост, травматична коксартроза вляво и счупване на напречните израстъци на първи, втори, трети и четвърти поясни прешлени — L1, L2, L3 и L4, които са му причинили временна нетрудоспособност от 11.04.2015г. до 07.12.2015г. и трайно намалена работоспособност над 50 %, определена с ЕР №47 от заседание №3/06.01.2016г. на ТЕЛК Смолян с дата на инвалидност от 01.01.2016г. до 01.01.2017г., поради счупване на лумбосакралната част на гръбначния стълб и таза, посттравматична коксартроза. Твърди още, че с ЕР на ТЕЛК 3026/217/14.12.2016г. срокът на трайно намалената работоспособност е продължен до 01.12.2019г., а с ЕР № 2247/25.11.2019г. срокът е продължен с още три години до 01.11.2022г.

Твърди също, че пред Районен съд – Девин, във връзка описаната трудова злополука по гр.д. № 53/2017г. по описа на съда е обезщетен за претърпени имуществени вреди (разходи по лечението му) и неимуществени вреди (претърпени болки и страдания),

които с Решение № 41/05.03.2020г. по гр.д. № 2679/2019г. по описа на IV г.о. на ВКС са оценени по размер, дължими от работодателя - обезщетение за разликата между причинената вреда - неимуществена в размер на 100 000.00 лева и имуществена - разходи за лечение в размер на 7 306.87 лева, и полученото обезщетение и/или пенсията по общественото осигуряване (за временна нетрудоспособност и личната пенсия за инвалидност, с добавките към нея), като се приспадне и полученото застрахователно обезщетение по сключения договор за застраховка на работниците и служителите. Или от причинената вреда за сумата 107 306.87 лева се приспадат получените обезщетения за временна нетрудоспособност и лична пенсия за инвалидност с добавки към нея, както и полученото застрахователно обезщетение - сумата 30 126.57 лева, съгласно изводите на вещото лице по гр.д. № 53/2017 г. на РС - Девин. За допусната груба небрежност от пострадалия и искане за намаляване на дължимото обезщетение с полученото обезщетение и пенсията по общественото осигуряване, от общия размер на дължимото обезщетение 107 306.87 лева е приспаднала сумата 30 126.57 лева, съгласно чл.200, ал.3 и 4 КТ, а полученият резултат намален с процента на съпричиняване - 25 %, т.е. дължимото обезщетение за причинените неимуществени вреди на ищеца в резултат на трудовата злополука на 10.04.2015г., е в размер на 57 885.22 лева, а претенцията за имуществените вреди е приета за неоснователна, тъй като разходите за лечението на ищеца се компенсират с полученото от него обезщетение и пенсия по общественото осигуряване.

Ищецът твърди още, че в средата на м. юни 2021г. при осъществяване на ежедневните си рутинни дейности почувствал силна болка в областта на лявата тазобедрена става, когато направил безуспешен опит да стане и се придвижи до стаята си, но не успял, извикал близките си, които му оказали помощ и го пренесли до леглото му. Поради силните болки започнал прием на обезболяващи медикаменти, но подобрение в здравословното му състояние не настъпвало. На 21.06.2021г. постъпил за оперативно лечение в УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД - гр. Пловдив с оплаквания от силни болки в лява тазобедрена става и невъзможност за самостоятелно придвижване (същата подменена при извършената операция на 20.04.2016г.). В хода на назначените му изследвания и рентгенография е установено „Състояние след алопластика на лява ТБС. Краниална луксация на фемуралния алографт“. Излага твърдения, че поради силните болки А. К. имал нужда и от психиатрична помощ, поради което му е назначена консултация с психиатър - д-р С., с назначено лечение с „Диазепам 10 мг. Амбула“ при нужда. С оглед отслабените функции на опорно-двигателния му апарат била назначена и консултация с невролог - д-р Х., което констатирала наличието на “Полиневричен синдром - отслабени до липсващи рефлексни на двата крайника“. Същата му назначила лечение с „Милгама“ 3x1 таблетка за срок от 3 /три/ месеца. На 28.06.2021г. му била извършена операция на ТБС, тъй като поставената му такава при предходните операции не била в състояние занапред да изпълнява функциите си. За вложените в хода на операцията консумативи - „Ацетабуларен усилващ ринг“, „Антибиотичен костен цимент“, „Шприц за костен цимент“, „Циментна капсула и феморална глава“ заплатил на лечебното заведение сумата в размер на 1 439.00 лева. Допълнително 200.00 лева за лекарства, лекарствени средство и санитарни материали

заплатил сума, възлизаща в общ размер на 1 119. 84 лева. Тъй като при изписването му от лечебното заведение на 30.06.2021г. не можел да се придвижва самостоятелно се наложило да бъде транспортиран от гр. Пловдив до домът му в с. Змеица, обл. Смолян със специализиран транспорт, като за транспортната услуга заплатил сумата от 300.00 лева. На 30.06.2021г. бил изписан от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД - гр. Пловдив, спазвал постелен режим и антитромботичната профилактика с „Клексан“ за срок от 20 дни и „Диазепам 10 мг.“ - 1 таблетка - вечер за освобождаване от натрупаното неспокойствие, тревожност и напрежение у пациента. Само два дни след изписването му от лечебното заведение, поради настъпила инфекция и възпалителна реакция, дължащи се на извършеното ендопротезиране на 02.07.2021г. бил отново приет за стационарно лечение в УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД - гр. Пловдив с локален статус: „зачервяване по предна повърхност на лява ТБС. Болезнена при движение. При извършените му изследвания е извършена биопсия, установяваща наличието на Фиброзна тъкан с хроничен възпалителен процес и грануляционна тъкан в съседство с хирургически конци. На рентгенографията на лява ТБС, пък се установила „Краниална луксация на протезата на ставата. Луксация на алопланта.“ На 05.07.2021г. и на 07.07.2021г. са извършени две операции, включващи ревизия на операцията на лявата ТБС, като на 14.07.2021г. е изписан за домашно лечение с дадени препоръки за прием на медикаменти по схема. Въпреки стриктното спазване на дадените указания от лекуващите лекари на 21.07.2021г. отново е приет за стационарно лечение в УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД - гр. Пловдив, поради нова луксация на поставената му протеза на лявата ТБС, а на следващия ден е извършена нова операция, при която е осъществено закрито наместване на дислоцираната тазобедрена става, с поставен и гипс за имобилизация на ставата. На 26.07.2021г. е изписан от лечебното заведение с назначен възстановителен режим, който спазва и към момента. Твърди, че лечението и възстановяването му се оказал сложен и продължителен процес, съпътстван със силни болки и множество неудобства, съответно с невъзможност за пълно възстановяване, невъзможност да се движи самостоятелно, нужда от чужда помощ, загубени социални контакти и обичаен ритъм на живот. Излага твърдения, че в резултат от преживения стрес получил нова психическа травма, чувствал се напрегнат и неспокоен, в следствие от претърпените болки и страдания, настъпили при луксациите на лявата му ТБС. Наложило се да взема отново обезболяващи медикаменти и за намаляване на стреса и психическата травма. В резултат на настъпилите нови луксации на лява тазобедрена става на 21.06.2021г. и последвали усложнения на травмирания крайник и претърпени на **05.07.2021г., 07.07.2021г. и на 22.07.2021г. нови четири операции и имобилизация на лявата му тазобедрена става е претърпял нови вреди при условията на ексцес - имуществени и неимуществени.** За изпитаните в резултат на ексцес болки и страдания от ищеца до момента на завеждане на исковата молба, претендира обезщетение за неимуществени вреди в размер 40 000 лева, които намалени с 25% съпричиняване, обосновават искова претенция за неимуществени вреди - претърпени болки и страдания за сумата от 30 000.00 лева - главница , плюс законна лихва, начиная 21.06.2021г. до пълното изплащане на сумата. До момента ищецът е сторил разходи по лечението възлизащи в размер на 2 858.84 лева., които намалени с 25%, обосновават искова претенция за

имуществени вреди - разходи по лечението сумата от 2 144.13 лева - главница , плюс законна лихва, начиная 21.06.2021г. до пълното изплащане на сумата. Моли съда да осъди ответника да му заплати 30 000.00 лева –обезщетение за неимуществени вреди (болки и страдания), в следствие от претърпяна на 21.06.2021г. луксация на лява тазобедрена става, ведно със законната лихва върху тази сума от 21.06.2021г. до окончателно плащане на сумата и 2 144.13 лева - имуществени вреди (разходи по лечение) в следствие от претърпяна на 21.06.2021г. луксация на лява тазобедрена става, ведно със законната лихва върху тази сума от 21.06.2021г. до окончателното погасяване на сумата и направените разноси в размер, определен на основание чл.38, ал.2 ЗАдв., във връзка с Наредба №1/2004 за минималните размери на адв. възнаграждения.

В срока по чл.131 ГПК от ответника е представен писмен отговор, с който оспорва предявените иски като неоснователни и предлага районен съд да постанови решение, с което да ги отхвърли и присъди разноските по делото. Не оспорва фактите, че между ищеца и ответника е водено гр.д. № 53/2017г. по описа на Районен съд - Девин и на основание постановените решения - Решение № 80/22.05.2018г. по гр.д. 53/2017г. на Районен съд – Девин; Решение пов.гр.д. № 274/2018г. по описа на Окръжен съд – Смолян и Решение № 41/05.03.2020г. по гр.д. № 2679/2019г. на ВКС, в полза на ищеца е изплатено обезщетение за претърпените имуществени и неимуществени вреди. С влязлото в сила решение е признато със сила на присъдено нещо, че ищецът е допринесъл за вредоносния резултат, поради което отговорността е била намалена с признати 25 % съпричиняване. След постановяване на въззивното решение, но преди влизането в сила ищецът се е снабдил с изпълнителен лист на основание чл.404, т.1, пр.1 от ГПК (невлязло в сила осъдително решение на въззивния съд), за което е образувано изп.д. № 612/2019г. по описа на ЧСИ В.Л.П. и сумата от 12 303.01 лева на 28.03.2019г. изплатена. След приключване на делото пред ВКС, на основание издаден обратен изпълнителен лист, поради отмяна на осъдителното решение над сумата от 57 885.22 лева, съответно е настъпило основание за връщане на платеното в повече обезщетение, като за връщане на сумите е образувано и все още висящо изп.дело пред ДСИ при Районен съд - Девин. Твърди, че ищецът дължи на ТП ДГС – Доспат надплатените суми над присъдените окончателно 57 885.22 лева, ведно със законните лихви, считано от 10.04.2015г. до датата на плащането - 19.03.2019г. още и присъдени разноси в размер на 2 063.30 лева погр.д. № 53/2017г. на Районен съд - Девин. По силата на полица № 36071412500000015 със застрахователно ЮЦДП - ТП ДГС - Доспат в полза на ищеца е изплатено застрахователно обезщетение за настъпилата трайно намалена работоспособност, вследствие претърпяната на 10.04.2015г. трудова злополука в размер на 23 562.00 лева. Сумата е изплатена на основание Експертно решение, определящо ТНР на ищеца от 51 %. Трудовото правоотношение на ищеца с предприятието на ответника е прекратено със заповед № 3/26.01.2016г., като с писмо изх. № 253/10.01.2016г. на ищеца е предложено да заеме друга длъжност, предвидена за трудоустроен работник. На 26.01.2016г. ищецът изрично е отказал да заеме новата работа. По повод трудовата злополука ищецът е освидетелстван, като с Експертно решение № 3026 от заседание № 217/14.12.2016г. на ТЕЛК е определена 52 % ТНР, а по-късно с Експертно Решение № 2247 от заседание №

182/25.11.2018г. на ищеца е определена 50 % ТНР със срок на инвалидизирането 3 години, считано от 01.12.2019г. или до 01.12.2022г. По повод новата искова претенция основана на твърдения „ексцес“, е направено възражение, че липсва освидетелстване на ищеца, поради което няма установен от надлежен орган ексцес, каквото разрешение е прието в трайната и последователна практика на ВКС, според която наличието на влошаване на здравето на ищеца и причинната връзка с увреждането трябва да са установени с решение на ТЕЛК. За претърпени болки и страдания, вследствие трудовата злополука, ищецът вече е обезщетен, с цитираните горе решения по гр.д.№ 53/2017г. на Районен съд - Девин и последващите решения на Окръжен съд - Смолян и ВКС. Единствено ТЕЛК е медицинският орган, който е компетентен да се произнесе по административен ред относно причинната връзка между влошаването на състоянието на ищеца и увреждането от трудова злополука. Ако съдът приеме, че се дължи ново обезщетение, претенцията за неимуществени вреди е прекомерно завишена, несъответна на принципа за справедливост — критерий при определяне на обезщетението. Ищецът е допринесъл за влошаване на състоянието си, като не е спазвал предписаният му режим на живот, избягване на тежък физически труд, избягване употреба на алкохол, избягване на натоварвания и въобще не е спазвал указанията на лекарите. Ищецът страда и от епилепсия, с които е възможно да се обясни приема на описаните с исковата молба медикаменти, поради което ако съдът приеме, че обезщетение се дължи, то да се намали освен е признатият процент на съпричиняване от 25 %, още и с допълнителен процент, съобразен с приноса на ищеца за влошаване на състоянието му. Оспорва достоверността на всички представени по делото фактури за закупени медицински материали, лекарства, относими към лечението и др. Твърди още, че претендираните обезщетения не се дължат и заради полученото застрахователно обезщетение. По силата на полица № 36071412500000015 със застраховащ ЮЦДП - ТП ДГС - Доспат в полза на ищеца е изплатено застрахователно обезщетение за настъпилата трайно намалена работоспособност, вследствие претърпяната на 10.04.2015г. трудова злополука, а именно в размер на 23 562.00 лева. Сумата е изплатена на основание Експертно решение, определящо ТНР на ищеца от 51 %. Застраховката покрива вредите на ищеца, произтичащи от същия факт, и според ответника ако се присъди обезщетение означава ищецът да получи два пъти обезщетение за една и съща вреда. Направено е и възражение за прихващане, тъй като на основание издаден изпълнителен лист, въз основа на не влязлото в сила решение № 61/15.02.2019г., постановено по в.гр.д. № 274/2018г. от Окръжен съд - Смолян, ищецът образувал изпълнително дело пред ЧСИ и получил обезщетение в размер на 111 822.35 лева, вместо действително дължимото му обезщетение, съгласно решение на ВКС на РБ в размер на 57 885.22 лева за главница и съответната на това законна лихва. Платената в повече сума подлежи на връщане, за което от ТП ДГС е образувано и понастоящем все още висящо изпълнително дело при ДСИ при Районен съд - Девин. Поддържа се също така, че ищецът е задължен и за разноси в полза на ТП ДГС – Доспат- сума в размер на 2 063.30 лева, на основание издаден изпълнителен лист от Районен съд - Девин. С отговора на исковата молба от ТП ДГС – Доспат е направено евентуално възражение за прихващане между евентуално присъдената сума в полза на ищеца и вземането на ТП ДГС - Доспат, въз основа

на издадения обратен изпълнителен лист по гр.д. № 53/2017г. на Районен съд – Девин възлизаща на 30 628.15 лева - надплатена главница, 12 333.21 лева законна лихва върху сумата от 10.04.2015г. до 28.03.2019г., 2 063.30 лева разноски по гр.д.№ 53/2017г., 4 000.00 лева надплатени разноски за адвокат и ЧСИ за неоснователно внесената сума, за събирането на които вземания е образувано ИД по описа на ДСИ при РС – Ловеч, като прихващането се извърши до размера на по-малкото вземане - разноски, лихва и главница.

При разглеждане на делото от фактическа страна е установено, че с Решение № 80/22.05.2018г. по гр.д. № 53/2017г. по описа на Районен съд – Девин на основание чл.200, ал.1, предл. I и II, ал.3 и ал.4 КТ, ТП ДГС Доспат е осъден да заплати на А. З. К., сумата от 39 670.94 (тридесет и девет хиляди шестстотин и седемдесет лева. 94), обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, болки и страдания в резултат на претърпени травми от трудова злополука, настъпила на 10.04.2015год., съгласно разпореждане №38 (15.05.2015г. на ТП на НОИ по чл.55 КСО, от която са му били причинени - контузия на гръдния кош и на корема, контузия на белите дробове, счупване на ребра 4, 7, 8, 9 и 10, в дясно и 8, 10, 11 и 12, в ляво, двустранен хемоторакс - излив на кръв в гръдната кухина, хемоперитонеум - излив на кръв в коремната кухина, ретроперитонеален хематом – кръвонасядане, кръвопропиване, кръвоизлив зад коремницата в областта на кръста, счупване на таза, счупване на бедрената шийка на лявата бедрена кост, травматична коксартроза вляво и счупване на напречните израстъци на първи, втори, трети и четвърти поясни прешлени – L1, L2, L3 и L4, които са му причинили временна нетрудоспособност от 11.04.2015г. до 07.12.2015г. и трайно намалена работоспособност над 50 % с ЕР с ЕР №47 от заседание №3/06.01.2016г. на ТЕЛК Смолян с дата на инвалидност 08.12.2015г. от 01. 01.2016г. до 01. 01.2017г.), поради счупване на лумбосакралната част на гръбначния стълб и таза, постравмативна коксартроза в резултат на трудова злополука, срокът е продължен с още три години с ЕР 3026/217/14.12.2016г. до 01.12.2019г., които са в следствие на злополуката от 10.04.2015г. и в причинно следствена връзка с нея, ведно със законната лихва върху тази сума от 10.04.2015год. до пълното изплащане на сумата и разноски по делото в размер 1 540.29 лева., определени в размер според уважена и отхвърлена част.

Предявеният иск с правно основание чл.200 ал.1 КТ за разликата от 39 670.94 до 79 341.87лв., от общия обем на отговорността за имуществени и неимуществени вреди, поради уважено възражение по чл.201 ал.2 КТ за намаляване на отговорността на работодателя ТП ДГС Доспат и допусната груба небрежност от А. З. К., като за разликата от 79 341.87 до 102 903.87лв. поради приспадане на изплатено по сключен договор за ЗЗ“Трудова злополука“ по полица 3607141250000015 обезщетение 23 562 лв., за разликата от 102 903.87лв. до предявените 108 341,87 / от които 101 438,00лв. – обезщетение за неимуществени вреди, предявени като разлика между заявените в искова молба 125 000,00лв. и изплатено застрахователно обезщетение 23 562,00лв. и 6 903,87 обезщетение за имуществени вреди (от трудова злополука, настъпила на 10.04.2015год.), както и законната лихва върху тази част от иска от 10.04.2015г. е отхвърлен като неоснователен. Ищецът е осъден да заплати на ТП ДГС Доспат, разноски по делото в размер на 2 132.91 лева, на основание чл.78 ал.3 ГПК,

съобразно размера на отхвърлената част от иска.

С решение № 61/15.02.2019г. по в.гр.д. № 274/2018г. по описа на Окръжен съд – Смолян е отменено изцяло решение № 80/22.05.2018г. по ГД № 53/2017г. по описа на Районен съд – Девин и вместо него е постановено друго, с което на основание чл.200, ал.1 КТ, ТП Държавно горско стопанство Доспат е осъдено да заплати на А. З. К. сумата 81 257 (осемдесет и една хиляди двеста петдесет и седем лева) обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, болки и страдания в резултат на претърпени травми от трудова злополука, настъпила на 10.04.2015год., съгласно разпореждане №38 /15.05.2015г. на ТП на НОИ по чл.55 КСО, от която са му били причинени - контузия на гръдния кош и на корема, контузия на белите дробове, счупване на ребра 4, 7, 8, 9 и 10, в дясно и 8, 10, 11 и 12, в ляво, двустранен хемоторакс - излив на кръв в гръдната кухина, хемоперитонеум - излив на кръв в коремната кухина, ретроперитонеален хематом – кръвонасядане, кръвопропиване, кръвоизлив зад коремницата в областта на кръста, счупване на таза, счупване на бедрената шийка на лявата бедрена кост, травматична коксартроза вляво и счупване на напречните израстъци на първи, втори, трети и четвърти поясни прешлени – L1, L2, L3 и L4, които са му причинили временна нетрудоспособност от 11.04.2015г. до 07.12.2015г. и трайно намалена работоспособност над 50 % с ЕР с ЕР №47 от заседание №3/06.01.2016г. на ТЕЛК Смолян с дата на инвалидност 08.12.2015г. от 01. 01.2016г. до 01. 01.2017г., поради счупване на лумбосакралната част на гръбначния стълб и таза, постравмативна коксартроза в резултат на трудова злополука, срокът е продължен с още три години с ЕР 3026/217/14.12.2016г. до 01.12.2019г., които са в следствие на злополуката от 10.04.2015г. и в причинно следствена връзка с нея както и психологическата травма -изживян стрес от злополуката, ведно със законната лихва върху тази сума от 10.04.2015год. до пълното изплащане на сумата. ТП ДГС Доспат е осъдено да заплати в полза на адв.Д. Н., на основание чл.38 ЗА разноски, съобразно уважената част от иска в размер на 3 153.00 лева.

Със същото решение е отхвърлен предявения иск с правно основание чл.200 ал.1 КТ за разликата общо над 81 257.00 лева до общо 108 341.87лева и законната лихва върху тази част от иска от 10.04.2015г., като неоснователен и недоказан. Ищецът е осъден да заплати на ТП ДГС Доспат, разноски по делото в размер на 842.46 лева, на основание чл.78 ал.3 ГПК съобразно размера на отхвърлената част от иска.

С решение № 41/05.03.2020г. по ГД № 2679/2019г. на ВКС е отменено решение № 61/15.02.2019г. по в.гр.д. № 274/2018г. по описа на Окръжен съд - Смолян в частта, в с която са присъдени неимуществени вреди над сумата от 57 885.22 лева и изцяло за имуществените вреди, като е отхвърлен предявения иск на А. З. К. срещу ТП ДГС „Доспат“ за неимуществени вреди от трудовата злополука на 10.04.2015 г. над сумата от 57 885.22 лева, на основание чл.200, ал.1 КТ, ведно със законната лихва от 10.04.2015г. до изплащането на сумата. Отхвърлен е предявения иск на А. З. К. срещу ТП ДГС „Доспат“ за имуществени вреди от трудовата злополука на 10.04.2015г., на основание чл.200, ал. 1 КТ, потвърдено с решение № 61/15.02.2019г. по в.гр.д. № 274/2018г. по описа на Окръжен съд - Смолян в частта, в която е присъдено обезщетение за неимуществени вреди в размер на сумата от 57

885.22 лева. ТП ДГС „Доспат“ е осъдено да заплати на адвокат Д. Н. разноски за адвокатско възнаграждение на основание чл.38 ЗАдв. 2 266,56 лева.

Въз основа на не влязлото в сила решение по в.гр.д. № 274/2018г. на Окръжен съд - Смолян, е бил издаден изпълнителен лист № 33/07.03.2019г. в полза на ищеца за присъдените суми - 81 257.00 лева, представляваща обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, болки и страдания в резултат на претърпени травми от трудова злополука, настъпила на 10.04.2015год., ведно със законната лихва върху тази сума от 10.04.2015г. до пълното изплащане на сумата. От приложено запорно съобщение изх. № 7103/20.03.2019г. за доброволно изпълнение по изп.дело № 612/2019г. на ЧСИ Велислав Петров рег.№ 879, с район на действие ОС – Ловеч до ТП „ДГС“ – Доспат се установява, че въз основа на изпълнителен лист от 07.03.2019г. по гр. д. 274/2018г. по описа на Окръжен съд – Смолян е осъден да заплати главница в размер на 81 257.00 лева, ведно със законната лихва върху нея от 10.04.2015г., която до този момент е 32 567.42 лева до окончателното ѝ изплащане, неолихвяема сума в размер 2 559.00 лева, както и всички бъдещи такси и разноски включително и следващата се такса по т.26 от Тарифа за таксите и разходите към ЗЧСИ, с включен ДДС, която до този момент е била в размер 6 651.59 лева, в полза на вискателя А. З. К., със съдебен адрес гр. Ловеч, ул. Търговска № 1, чрез адв. Д. Н., а така също и присъединените публични държавни вземания по чл.458 ГПК в полза на държавата. Наложено е заповест за вземанията на основание чл.507 ГПК. На основание чл.428, ал.1 ГПК е поканен в двуседмичен срок от връчване на поканата, с приложено копие от подлежащия на изпълнение акт, да изпълни доброволно задължението си. На 28.03.2019г. по изп. дело № 612/2019г. на ЧСИ В. Петров.

Установено е също така, че от ТП ДГС - Доспат е извършен превод по издадения в полза на ищеца изпълнителен лист на сумата 123 035.01 лева, от които -81 257.00 лева главница; законна лихва от 10.04.2015г. до 28.03.2018г., в размер на 32 567.42 лева; неолихвяема сума в размер на 2 559.00 лева и 6 651.59 лева, такси и разноски.

Във връзка постановеното от ВКС окончателно решение по спора на 07.08.2020г. е издаден обратен изпълнителен лист № 20064/07.08.2020г. по в.гр.д. № 274/2018г. по описа на Окръжен съд – Смолян, за отменените с решение № 41/05.03.2020г. по ГД № 2679/2019г. на ВКС суми, които ТП ДГС Доспат е превел на ищеца по изпълнително дело №612/2019г. - 23 371.78 лева, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 07.11.2016г. до окончателно изплащане на сумата по в.гр.д. № 274/2018г. по описа на Окръжен съд – Смолян, въз основа на влязло в сила решение № 41/05.03.2020г. по гр.д. № 2679/2019г. на ВКС, като сумата от 23 371.78 лева е удържана по изп.дело № 612/2019г. на 28.03.2019г. по сметка на ЧСИ Велислав Петров, с рег. № 879, с район на действие Окръжен съд – Ловеч, образувано въз основа на изпълнителен лист № 33/07.03.2019г., издаден въз основа на решение № 61/15.02.2019г. по в.гр.д. № 274/2018г. на Окръжен съд – Смолян.

С разпореждане № 498/10.04.2020г. по гр.д. № 53/2017г. по описа на Районен съд – Девин е разпоредено да се издаде изпълнителен лист, въз основа на влязлото в сила решение № 80/22.05.2018г. по гр.д. № 53/2017г. по описа на Районен съд – Девин, отменено

с решение № 61/15.02.2019г. по в.гр.д. № 274/2018г. по описа на Окръжен съд Смолян и решение № 41/05.03.2020г. по гр.д. № 2679/2019г. по описа на ВКС в полза на ТП ДГС Доспат против А. З. К., за сумата: 2 063,30 лева - разноски по гр.д. № 53/2017г. по описа на Районен съд – Девин, съгласно решение №61/15.02.2019г. по в.гр.д. № 274/2018г. на Окръжен съд - Смолян (842,46лв) и определение №533/08.05.2019г. за допълване на решение №61/15.02.2019г. по в.гр.д. №274/2018г. по описа на Окръжен съд Смолян (1220.84 лв.) направени пред първоинстанционния и въззивния съд, съобразно отхвърлената част от иска.

От приложена по делото заповед № 3/26.01.2016г. на директора на ТП ДГС – Доспат, издадена на основание чл.325, ал.1, т.9 КТ се установява, че е прекратено трудовото правоотношение на ищеца за заеманата от него длъжност „водач машини за ГС – оператор на въжана линия“, считано от 26.01.2016г. – поради невъзможност на работника да изпълнява възложената работа, поради здравни протовопоказания, съгласно Решение на ТЕЛК № 000047/003/06.01.2016г. противопоказани условия на труд работа с тежък физически труд.

С Експертно решение № 3026 от заседание № 217/14.12.2016г., взето от ТЕЛК към МБАЛ „д-р Братан Шукеров“ АД – Смолян ищецът е преосвидетелстван с 51 % трайно намалена работоспособност.

С Експертно решение № 2247 от заседание № 182/25.11.2018г., взето от ТЕЛК към МБАЛ „д-р Братан Шукеров“ АД – Смолян ищецът е преосвидетелстван с 52 % трайно намалена работоспособност за срок до 23.03.2022г..

От представената Епикриза, издадена от УМБАЛ „Св. Георги“ – Пловдив, втора хирургия се установява, че ищецът е постъпил на 11.04.2015г., изписан на 17.04.2015г. по спешност след трудова злополука - „притискане от стълб в областта на кръста, с много силни болки по гръден кош, корем, кръста и изтръпване на долни крайници“ с диагноза „Контузио торакоабдохшиалис. Контузио пулмонис. Ф-ра косте 4,7,8,9 ет 10 декстра ет 8,10,11 ет 12 синитра. Хемоторакс билатералис. Хемоперитонеум. Фрактура пелвис. Ф-ра ацетабули. Ф-ра прос транзверзн L 1,2,3,4, (кп 162). Извършена операция на 11.04.2015г.

От Епикриза - КОТ, издадена от УМБАЛ „Св. Георги“ – Пловдив за И.З. № 23670/2015г. по КП 215 се установява, че ищецът е постъпил за операция на 21.04.2015г. с поставена окончателна диагноза S32.40 Счупване на ацетабулума, закрито - Фрактура пелвис. Фрактура ацетабули. Фрактура оссис сакрум парс латералис декстра. На 18.04.2016г. е постъпил в УМБАЛ Св. Георги ЕАД – Пловдив, изписан на 27.04.2016г. за лечение в КОТ, опериран преди около година за „счупване на таза и тазобедрената става“. Поставена окончателна диагноза S72.00. Счупване на бедрената шийка. Закрито – Фрактура капут феморис синистра. Фрактура ацетабули синистра инветерата. Извършена операция на 20.04.2016г. с интервенция „тотална смяна на тазобедрената става“.

Св. З. К.а, съпруга на ищеца проследява хронология на претърпените вреди, като установява, че в средата на м. юни ищецът излезнал да се разходи, което правил всеки ден и се връщал към 12.30ч. за обяд. Този ден се забавил и св. З. К.а му се обадила да разбере,

какво става. Той ѝ казал „нещо ми стана с крака и затова се забавих“. След което го попитала къде е, за да отиде да му помогне и тръгнала към него, но срещнала колата, която го превозила до дома им, тъй като не можел да движи крака. Извикали личния лекар и му обяснили, какво е станало, като е седнал да почине и при ставане кракът му не се движил. Личният лекар определил случилото се като мускулен спазъм, но тъй като след два - три дни не се подобрил потърсили съвет от д-р С., който го оперирал преди това. Когато го приел той казал, че има износване на ставата, поставена с първата операция 2017г., която е трябвало да издържи 10 години, но всъщност издържала само 3 години. В петък бил опериран, за да се извади ставата и постави новата, а след операцията ищецът е бил постоянно с нейната помощ, тъй като сам не можел нищо да прави. На третия ден след операцията, ищецът бил зле и при извършения преглед се оказало, че новата става е изскочила, но тъй като не може да се оперира на третия ден от операцията бил целия в гипс. На 7 ден е бил изписан и трябвало да стои така 25 дни, но на втория ден се наложило синът им да се върне по спешност от Испания, защото на 14 ден правят нова операция и гипсират двата крака до кръста, като така е трябвало да стои 25 дни. Ищецът изпаднал в депресия и мислил да се самоубие. Той трябвало да стои 25 дни, като нищо не можел да прави сам. Ищецът имал много силни болки и вземала постоянно обезболяващи, а след трудовата злополука от 2 - 3 години взема лекарства и за епилепсия. Последната му работа е бил при ответника, а след трудовата злополука не може да работи. Преди операцията си вземала по един аперитив, пиел нормално, но не е имало нещо падане. Докторите проф. С. обяснили причината, че първият имплант е изскочил и затова се наложила тази дълга операция.

Св. Е. К., съсед на ищеца установява, че през м. юни претърпял операция, в резултат на която и в момента е с патерици, не може да се качва по стълбите, необходима му е чужда помощ, трудно се справя сам. Когато се измести ставата, той не можел да стане, помагала му съпругата му. Според свидетеля при изместване на ставата имал големи болки, вземал е обезболяващи. В момента болките са му по - слаби, излиза навън и се разхожда с патерици.

Вещото лице по назначената и изслушана съдебно-счетоводна експертиза, неоспорена от страните дава заключение относно направените разноски по лечението на ищеца, съгласно приложените към исковата молба фактури № 1200149557/22.06.2021г.; № 1200149558/22.06.2021г.; № 0500000063/29.06.2021г.; № 00000000642/29.06.2021г.; № 100001847/30.06.2021г.; № 000000645/13.07.2021г. и № 0000000647/25.07.2021г. на стойност 2 858.84 лева. По т.2 след редуцирането с 25 %, платените разходи стават 2 144.13 лева - разходи по фактури.

Според вещото лице с Решение № 41/5.3.2020г. по ГД № 2679/2019г. по описа на ВКС, с което отменя частично Решение № 61/2019г. по ГД № 274/2018г. на Окръжен съд - Смолян в частта на присъдени на ищеца неимуществени вреди над сумата 57 885.00 лева, както и законната лихва върху сумата от 10.04.2015г. и отхвърля иска на ищеца за имуществени вреди. Въз основа на решението на ВКС, Окръжен съд - Смолян е издал обратен изпълнителен лист № 20064/2020г., по силата на който ищецът трябва да заплати на ТП ДГС - Доспат сумата от 23 371.78 лева, заедно със законната лихва от 07.11.2016г.,

изчислена до 18.11.2021г., датата на съдебното заседание – 11 926.10 лева или – 35 297.88 лева, което представлява дълга, който ищецът трябва да възстанови на ТП ДГС - Доспат, заедно с 2 063.30 лева - разноски по ГД № 53/2017г., общо сума в размер на 37 361.18 лева до 18.11.2021г., като до момента ищецът не е върнал суми по издадения обратен изпълнителен лист. По изпълнителен лист на ЧСИ Велислав Петров е платежно нареждане са платени от ТП ДГС - Доспат – 123 035.01 лева, които се разпределят: 1. Неолихвяема сума, в размер на 2 559.00 лева от поканата до ТП на ДГС и включва: адвокатски хонорар 2 200.00 лева, 120.00 лева пътни разноски, 191.00 лева платени по делото разноски от адв. Н. (180.00 лева по ТТРЗЧСИ, за които има фактура № 20031/26.03.19г. и 11.00 лева държавни такси за справка КАТ, РБНБ, пощенски и куриерски); 48.00 лева начислени по ТТРЗЧСИ на основание т. 5 - 2 бр. за изпращане на уведомления за прекратяване на делото. Адвокатският хонорар е намален, по уважена молба на ТП на ДГС с 2 000.00 лева и същите са върнати по тяхна сметка, с платежно нареждане от 29.03.2019г. По молба, от 29.03.2019г. на А. К. сумата, с която е намален адвокатският хонорар, е приспадната от това, което има той да получава и е преведена на адвоката му по негова сметка. 2. От останалата сума 121 035.01 лева са направени следните преводи и удържани следните такси: 111 822.35 лева за А. К., платежно нареждане от 29.03.2019г.; 2 511.00 лева хонорар на адв. Н. и разноски по делото; 6 690.66 лева - удържани такси в полза на ЧСИ Велислав Петров по т. 5 – 24.00 лева и по т. 26 - 6 666.66 лева, за които е издадена фактура № 20121/29.03.2019г. от ТТРЗЧСИ; 11.00 лева пощенски, куриерски и банкови такси.

От заключението на вещото лице д-р Н. С., неоспорено от страните по делото се установява, че при настъпилата трудова злополука на 10.04.2015г. А. К. е получил политравма - контузия на бели дробове, счупване на ребра - двустранно, описващи се като гръден капак, хемоторакс, хемоперитонеум, ретроперитонеален хематом, счупване на лява бедрена глава, счупване на лява тазова половина и счупване на напречните израстъци на L 1,2,3,4 лумбални прешлени. След продължителния период на възстановяване се е оформило посттравматично скъсяване на ляв долен крайник с около 5 см. и вторична деформираща артроза на тазобедрената става. В резултат от постоянните болки в ставата и ограничените движения в същата през 2016 г. е извършена тотална смяна на тазобедрената става с механична протеза. През 2021 г. при извършване на обичайните си ежедневни задължения усетил остра болка в лява тазобедрена става, неможел да стъпва на крака и да се придвижва 12 Този файл е копие на електронно подписан документ. Оригиналът е подписан от ** на 25.03.2022 г. в 12:29:35 ч. Актът е постановен на 25.03.2022 самостоятелно. Имал скъсяване на крайника и не можел да го контролира. Дислокацията на тазобедрената протеза се случва 1-3 месец след операцията. Луксациите се получават 70-80% в първия месец, понеже мускулите и връзките на бедрото са отслабени - хипотрофия след процедурата. Обикновено изкълчването се получава при вътрешна ротация, флексия и аддукция на крайника. Симтомите са: 1/ деформация на ставата - ставата загубва своята нормална конфигурация; 2/ блокаж в ставата - движенията са невъзможни; 3/ принудително положение на крайника и 4/ пружинно съпротивление. Получената дислокация е в причинно-следствена връзка от настъпилата трудова злополука през 2015г. и оформената в последствие посттравматична

артроза и последваща подмяна на ставата. Според вещото лице периодът от време, в който търпял болка и дискомфорт от изкълчената протеза е зависим от момента на диагностицирането на луксацията - направата на рентгенови графии до осъществяване на ропозиция на дислокацията под обща анестезия. В началото на луксацията болките в тазобедрената става ба или силни с по-голям интензитет и сила. В последствие след направените обезболяващи и поставяне на леглови режим, болките били в по-умерена сила и интензитет. Експертизата заключ(ава, че пациентът е изпитвал дискомфорт от невъзможно вертикализиране, обслужван бил на легло. В бъдеще болки в тазобедрената става могат да се появят при прилагане на тежък физически труд, движение по пресечена местност и при продължителен изправен стоеж. Вещото лице доуточнява в съдебно заседание, че луксациите се получават поетапно, при изместване на една голяма става от леглото си се получава преразтягане на мускули и съответно се получава болка, с по-голям интенцитет в началото, като след като се постави на леглови режим и Болния се обезболи, болките са с по-малка сила. Според експертизата първото протезиране е направено през 2016 година, като през изтеклите четири години няма данни да е провел рехабилитации или на контролни прегледи, като при второто протезиране се прави наново протезиране, тук болките според вещото лице може да са по-силни по интензитет и по-продължителни.

При така установената фактическа обстановка съдът намира за установено от правна страна, че на ищеца е призната ТНР над 50% с ЕР на ТЕЛК №47 от заседание 3/06.01.2016година за една година, като при преосвидетелстване с ЕР на ТЕЛК №3026/14.12.2016година е констатирана диагноза Постравматична коскартроза след счупване на ацетабулума и задната част на сакралната кост.Левостранно ендопротезиране, стабилно без усложнения и призната ТНР 52%, каквито са и констатациите на ЕР на ТЕЛК №2247/26.11.2019година, в което трайно намалената работоспособност отново е за срок от три години и оценка на работоспособността от 50 % близка до предхождащите две ЕР на ТЕЛК.

Според съдебната практика, към която настоящия състав се придържа ако здравословното състояние на пострадалия бъде влошено в сравнение със състоянието, при което е присъдено обезщетението (ексцес), нему се дължи ново обезщетение за самото влошаване, но само ако се намира в причинна връзка с увреждането. При ексцес за пострадалия възниква ново вземане за обезщетение, различно от първоначално предявеното, което произтича от новото състояние на пострадалия, свързано с появата на ново страдание и/или съществено утежняване на старите страдания, което (ново състояние) се отклонява съществено от прогнозата при определяне на първоначалното обезщетение. Обезщетението е за новите вреди, които се добавят към вече обезщетените. В този смисъл е практиката на ВКС, обективизирана в Решение № 196 от 12.07.2011 г. по гр. д. № 1724/2009 г., IV г. о. на ВКС, Решение № 553 от 27.06.2013 г. по гр. д. № 196/2012 г., IV г. о. на ВКСq и др.

Практиката на ВКС е еднозначна и непротиворечива ,обективизирана в решение № 226 от 29.03.2010 г. на ВКС по гр. д. № 4119/2008 г., III г. о. , решение № 185 от 27.05.2010 г. на ВКС по гр. д. № 5264/2008 г., III г. о., решение № 157 от 1.07.2011 г. на ВКС по гр. д. №

1125/2010 г., III г. о., ГК; решение № 462 от 9.01.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1304/2010 г., IV г. о., ГК; решение № 185 от 27.05.2010 г. на ВКС по гр. д. № 5264/2008 г., III г. о., ГК ,Решение №273 от 19.05.2011година постановено по гр.д.№652/2010година,IVг.о ,Решение №213 от 12.07.2011година,постановено по гр.д.№1761/2009година по описа на ВКС,IVг.о., Решение №118/04.06.2021г. по дело № 3117/2020г. III г.о., Решение №185/27.05.2010г. по гр.д.№5264/2008г. III г.о. ,Решение №118/04.06.2021година по гр.д.№3177/2020година по описа на ВКС, IIIг.о.,Решение №121/1.12.2020година по гр.д.№3308/2019година по описа на ВКС IVг.о.,Решение №167/30.12.2015г. по гр.д.№298/2015година IVг.о.,Определение №139/30.01.2015година по гр.д.№574482014година IV г.о. и много други,че наличието на влошаване на здравето на ищеца и причинната връзка с увреждането трябва да са установени с решение на ТЕЛК.

Съгласно чл. 56, ал. 1, т. 5 и чл. 67, 68 и 69 от Наредбата за медицинската експертиза на трудоспособността (НМЕТ- ДВ, бр. 47/7.06.2005 г.) ТЕЛК е медицинският орган, който е компетентен да се произнесе по административен ред относно причинната връзка между влошаването на състоянието на ищеца и увреждането от трудова злополука. Този орган трябва да извърши личен преглед на лицето и проверка на съществуващата медицинска документация и след спазване на установения процедурен ред да даде заключение дали е причинна връзка между осигурения социален риск (трудова злополука) и влошаването на здравето на пострадалото лице. Експертното заключение на ТЕЛК има двойствено значение - от една страна то представлява индивидуален административен акт относно наличието на трайно загубена работоспособност и неговия процент, а от друга страна е официален удостоверяващ документ за установените в него факти и в частност за наличието на причинна връзка, като положителен юридически факт, който е елемент от фактическия състав на имуществената отговорност на ответника-работодател и от който зависи съществуването на правото. Липсата на такова решение (или непредставянето му по делото) компрометира твърдението на ищеца за наличието на влошаване на здравето, което да е във връзка с началното увреждане и обуславя отхвърлянето на иска с правно основание чл. 200, ал. 1 КТ.

В конкретния случай от доказателствата по делото ищецът, чиято е доказателствената тежест не е доказал влошаване здравословното състояние, вследствие настъпилата трудова злополука с ЕР на ТЕЛК, издадено от компетентен орган, в който да е констатирано влошаване здравословното състояние на пострадалия. Представените от ищеца медицински документи – шест броя епикризи и ангажираните гласни доказателства не обосновават извод за наличие на ексцес.

По същия начин констатациите на вещото лице д-р С., който в заключението си и направеното уточнение в съдебно заседание сочи,че се касае за луксации, получени при изместване на една голяма става от леглото си и че четири години следпървото протезиране при извършване обикновените движения се получило разхлабване най-вероятно на протезните елементи и оттам се налага ревизиране на ставата, най-вероятно слабост на мускулите, както и заявената от вещото лице причинна връзка, поддържаното, че поставената протеза

през 2016 година, би трябвало 10-15 и повече години да не се налага подмяна, както и съмненията, че в случая нещо се е компроментирало, може би при първичното счупване или от травмата, но поради липсата на снимков материал не може да даде категорично заключение за причината, няма основание съдът да приеме, че е налице ексцес, тъй като вече се отбелязва по-горе, че признаването на определено заболяване за професионална болест, настъпилите усложнения и причинно-следствената връзка с професионалната болест е от изключителната компетентност на ТЕЛК, а по реда на обжалване на НЕЛК, чиито решения се ползват с обвързваща съда доказателствена сила.

Следователно от представените експертни решения на ТЕЛК е видно, че, считано от първото признаване трудовата злополука през 2015 г. до последното издадено решение никъде в експертните решения не е признаван по-голям процент на ТНР вследствие на трудовата злополука, респективно ексцес на същото – напротив - процента ТНР във връзка с него 51 и впоследствие 50% са оставали непроменени. При това положение твърдението на ищеца за наличие на ексцес - влошаване на здравето, което да е във връзка с трудовата злополука, посочено в исковата молба, остава недоказано. Това обуславя неоснователност на този етап на претенцията му на предявеното основание, от което съдът е обвързан.

Следователно първоинстанционният съд е процедирал в отклонение от задължението си за обсъждане на доводите и доказателствата съобразно посоченото по-горе от въззивния съд, в това число предвид съдържащите се в отговора на исковата молба и въззивната жалба твърдения, че с оглед представените доказателства не е налице надлежно установен ексцес и такъв не може да бъде установяван без ЕР на ТЕЛК и е постановил незаконосъобразен съдебен акт, приемйки, че ищецът е доказал наличие на ексцес.

Ищецът, чиято е тежестта, не е установил наличието на предпоставките за претенцията си по чл. 200 КТ - ексцес на заболяването си от трудова злополука, единствено компетентни за установяването на какъвто са органите на медицинската експертиза по предвидения за това ред – с влязло в сила експертно решение на ТЕЛК, НЕЛК или с влязло в сила решение на административен съд, постановено в процедура по обжалване на решение на НЕЛК.

Предвид гореизложените съображения ищецът не е доказал състояние, което да се отличава съществено от състоянието му след трудовата злополука, което да не е взето предвид при присъждане на първоначалното обезщетение, нито е представил експертно решение на ТЕЛК, с което да установи влошаване на здравословното състояние по надлежен ред, поради което обжалваното решение, в частта, с която е уважен предявеният иск за обезщетение за причинени неимуществени вреди (болки и страдания) в следствие на ексцес на заболяване от трудова злополука настъпила на 10.04.2015 година, съгласно Разпореждане №38/15.05.2015 година на ТП на НОИ-Смолян за сумата 11 250 лева, ведно със законната лихва считано от 21.06.2021 година е незаконосъобразно постановено и ще следва да бъде отменено. Тъй като делото е изяснено от фактическа страна предявеният иск за обезщетение за причинени неимуществени вреди (болки и страдания) в следствие на ексцес в уважената от районен съд част за сумата 11 250 лева, ведно със законната лихва считано

от 21.06.2021 година ще следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

По отношение предявеният иск за имуществени вреди решението съобразно изложените по-горе съображения е незаконосъобразно постановено и също следва да бъде отменено в тази част, а уваженият иск за сумата 2 144.13 лева подлежи на отхвърляне.

С оглед изложените мотиви решението в атакуваната отхвърлителна част на претендираните вреди за присъждане обезщетение за неимуществени вреди от настъпил експес в разликата над 11 250 лева до претендираните 30 000 лева, ведно със законната лихва, считано от 21.06.2021 година е законосъобразно постановено и следва да бъде потвърдено. Настоящият състав счита с оглед изложеното относно липсата на с ЕР на ТЕЛК, с което да е установено по надлежен ред влошаване здравословното състояние на ищеца и наличие на причинната връзка с увреждането, че е безпредметно да коментира оплакванията във въззивната жалба на А. К. относно материална незаконосъобразност на решението, постановено според жалбоподателя в нарушение на чл.52 ЗЗД, приемайки, че присъденото от районен обезщетение в атакуваното решение не репарира в достатъчна степен причинените неимуществени вреди – болки и страдания вследствие твърдения експес.

С оглед изложените по-горе мотиви ще следва също така да бъде отменено решението в частта, с която е прието от съдебния състав, че присъдените суми за неимуществени и имуществени вреди подлежат на прихващане с дължимите от А. К. надплатени суми въз основа на издаден обратен изпълнителен лист по №20064/07.08.2020 година на Окръжен съд Смолян и е бил издаден изпълнителен лист за присъдени разноски по г.д №53/2017г. по описа на РС Девин, по силата на които А. З. К. трябва да заплати на ТП ДГС - Доспат сумата от 23 371.78 лева, заедно със законната лихва от 07.11.2016г., изчислена до датата на с.з. 18.11.2021г. – 11 926.10 лева или – 35 297.88 лева, заедно с 2 063.30 лева - разноски по ГД № 53/2017г., общо сума в размер на 37 361.18 лева до 18.11.2021г., в поредност – разноски, лихви и главница, като приема за основателно възражението за прихващане, според чл.104 ЗЗД – двете насрещни вземания се погасяват до размера на по - малкото от тях по изявление на едната страна, отправено до другата.

Ще следва също така да бъде отменено атакуваното решение и в частта, с която е осъдено ТП „Държавно горско стопанство Доспат” да заплати на А. З. К. на основание чл.38ал.2 във вр.ал.1 Закона за адвокатурата, във връзка с чл.7ал.2 т.2 и 4 Наредба №1 за минималните размери на адвокатски възнаграждения съобразно уважената част от иска сума в размер 900.00лв.(макар да не е посочен адресата осъществил безплатна процесуална защита), както и да заплати държавна такса в размер 535,76 лева и 200.00лв. разноски от бюджета за експертиза, в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд – Девин, като незаконосъобразно постановено.

С оглед възприетото от въззивния съд разрешение се дължат на ДГС Доспат неприсъдените разноски в хода на разглеждане делото от районен съд за ползвана адвокатска помощ допълнително в размер на 630 лева.

С оглед изхода на спора, тъй като са своевременно поискани и надлежно документиращи се дължат на ДГС Доспат направените разноси пред въззивния съд за заплатено възнаграждение за ползвана адвокатска помощ в размер на сумата 1440 лева, които следва да се възложат в тежест на А. К..

Мотивиран от гореизложените съображения Смолянският окръжен съд в настоящия си състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 35/25.03.2022 г., постановено по гр.дело № 317/2021 г. по описа на Районен съд – Девин в частта, с която е осъдено ТП „Държавно горско стопанство Доспат”, с ЕИК: *** при ЮЦДП, представлявано от инж. М.И.С. да заплати на А. З. К. 11 250 .00 (единадесет хиляди двеста и петдесет) лева - неимуществени вреди (болки и страдания), в следствие на „ексцес“ на заболяването от трудова злополука, настъпила на 10.04.2015г., съгласно Разпореждане № 38/15.05.2015г. на ТП на НОИ – Смолян при горско - технически участък, намиращ се в землището на с. Късак, отдел 210 „Г”, местност „Ч.”, подместност „Ш.ч.”, общ. Доспат, обл. Смолян, в резултат на която е претърпял на 21.06.2021г. „лукация на лява тазобедрена става“, ведно със законната лихва, считано от 21.06.2021г. до окончателното погасяване на сумата и 2 144.13 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, съставляващи сторени разходи за лечение, в следствие на претърпяна на 21.06.2021г. „лукация на лява тазобедрена става“, ведно със законната лихва, считано от 21.06.2021г. до окончателно погасяване на сумата и разноси в размер 900.00 лева, определени съобразно уважена част от иска на основание чл.38, ал.2, във връзка с ал.1, т.2 Закон за адвокатурата, във връзка с чл.7, ал.2, т.2 и т.4 Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съобразно уважената част от иска от заявления размер по представен списък по чл.80 ГПК, както и в частта, с която е прието, че присъдените суми на А. З. К., с ЕГН *****, от с. Змеица, обл. Смолян, ул. Виденица № 62 в настоящото производство - 11 250 .00 (единадесет хиляди двеста и петдесет) лева - неимуществени вреди (болки и страдания) и 2 144.13 (две хиляди сто четиридесет и четири лв.13ст.) лева, обезщетение за имуществени вреди, съставляващи сторени разходи за лечение, в следствие на претърпяна на 21.06.2021г. лукация на лява тазобедрена става, ведно със законната лихва, считано от 21.06.2021г. до окончателното погасяване на сумата подлежат на прихващане с дължимите от А. З. К., с ЕГН *****, от с. Змеица суми на ТП „Държавно горско стопанство Доспат”, с ЕИК: *** при ЮЦДП, надплатени суми въз основа на издаден изп. лист по невлязло си сила решение №61/15.02.2019г. по в. гр. д. №274/2018г. по описа на Окръжен съд – Смолян, а въз основа на Решение №41/05.03.2020г. по гр.д. №2679/2019г., IV г.о. ВКС е издаден обратен изпълнителен лист №20064/07.08.2020г. на Окръжен съд – Смолян и е бил издаден изпълнителен лист за присъдени разноси по г.д №53/2017г. по описа на РС Девин, по силата на които А. З. К. трябва да заплати на ТП ДГС - Доспат сумата от 23 371.78 лева, заедно със законната лихва

от 07.11.2016г., изчислена до датата на с.з. 18.11.2021г. – 11 926.10 лева или – 35 297.88 лева, заедно с 2 063.30 лева - разноси по ГД № 53/2017г., общо сума в размер на 37 361.18 лева до 18.11.2021г., в поредност – разноси, лихви и главница, като приема за основателно възражението за прихващане, според чл.104 ЗЗД – двете насрещни вземания се погасяват до размера на по - малкото от тях по изявление на едната страна, отправено до другата, както и в частта, с която ТП „Държавно горско стопанство Доспат” е осъдено да заплати държавна такса в размер 535,76 лева и 200.00лв. разноси от бюджета за експертиза, в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд – Девин и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявеният на основание чл. 200 КТ иск от А. З. К., ЕГН ***** да бъде осъдено ТП „Държавно горско стопанство Доспат”, с ЕИК: *** при ЮЦДП, представлявано от инж. М.И.С. да заплати на А. З. К. 11 250 .00 (единадесет хиляди двеста и петдесет) лева - неимуществени вреди (болки и страдания), в следствие на „ексцес“ на заболяването от трудова злополука, настъпила на 10.04.2015г., съгласно Разпореждане № 38/15.05.2015г. на ТП на НОИ – Смолян при горско - технически участък, намиращ се в землището на с. Късак, отдел 210 „Г”, местност „Ч.”, подместност „Ш.ч.”, общ. Доспат, обл. Смолян, в резултат на която е претърпял на 21.06.2021г. „луксация на лява тазобедрена става“, ведно със законната лихва, считано от 21.06.2021г. до окончателното погасяване на сумата, както и обективно съединения иск за сумата 2 144.13 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, съставляващи сторени разходи за лечение, в следствие на претърпяна на 21.06.2021г. „луксация на лява тазобедрена става“, ведно със законната лихва, считано от 21.06.2021г. до окончателно погасяване на сумата, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА А. З. К., ЕГН ***** от с.Змеица,обл.Смолян да заплати на ТП „Държавно горско стопанство Доспат”, с ЕИК: *** при ЮЦДП направените неприсъдени разноси в производството пред районен съд за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на – 630(шестотин и тридесет)лева.

ОСЪЖДА А. З. К., ЕГН ***** от с.Змеица,обл.Смолян да заплати на ТП „Държавно горско стопанство Доспат”, с ЕИК: *** при ЮЦДП направените неприсъдени разноси в производството пред въззивния съд за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на – 1440 (хиляда четиристотин и четиридесет)лева.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата част.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД с касационна жалба, едномесечен срок от връчването му на страните по делото, при наличие на основанията по чл.284 във връзка с чл.280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____